

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
Tel. 257 042 094, e-mail: arbitr@finarbitr.cz
www.finarbitr.cz

Evidenční číslo: FA/3161/2014
Registrační číslo (uvádějte vždy v korespondenci): 254/SU/2013

Rozhodnutí o námitkách

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl podle ustanovení § 16 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 24 zákona o finančním arbitrovi a přiměřeným použitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v řízení zahájeném dne 13. 3. 2013 podle § 8 zákona o finančním arbitrovi o návrhu ■ (dále též „Navrhovatel“), proti společnosti CASPER Consumer Finance a. s., IČO 25103768, se sídlem Šafránkova 1, 155 00 Praha 5, zapsané v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze, oddíl B, vložka 9319, (dále též „Instituce“), o námitkách Instituce ze dne 6. 2. 2014, evid. č. FA/935/2014, proti nálezu finančního arbitra ze dne 3. 2. 2014, evid. č. FA/763/2014, takto:

Námitky instituce, CASPER Consumer Finance a. s., IČO 25103768 se sídlem Šafránkova 1, 155 00 Praha 5, ze dne 6. 2. 2014, evid. č. FA/935/2014, se zamítají a nálezu finančního arbitra ze dne 3. 2. 2014, evid. č. FA/763/2014, se podle § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í:

1. Řízení o návrhu

Návrhem na zahájení řízení před finančním arbitrem směřujícím proti Instituci se Navrhovatel domáhal vrácení finanční částky ve výši 21.377,- Kč představující neplatně sjednaný poplatek za zpracování úvěru, který Instituci uhradil.

Finanční arbitr v řízení o návrhu zjistil, že Navrhovatel jako spotřebitel v pozici úvěrového dlužníka a Instituce jako věřitel uzavřeli dne 15. 1. 2006 úvěrovou smlouvu č. ■ (dále jen „Smlouva o úvěru“). Touto smlouvou ve znění jejího dodatku ze dne 16. 5. 2006 se Instituce zavázala zaplatit za Navrhovatele část kupní ceny za automobil ■. Elegance ve výši 133.000,- Kč a Navrhovatel se zavázal tuto částku Instituci vrátit, zaplatit úroky a hradit poplatek za zpracování úvěru, to vše v 72 pravidelných měsíčních splátkách.

Finanční arbitr v nálezu zkoumal, zda je ujednání o poplatku za zpracování úvěru srozumitelné a určité ve smyslu § 37 odst. 1 občanského zákoníku. Finanční arbitr provedl sémantický výklad pojmu „poplatek za zpracování úvěru“ a dospěl k závěru, že toto ujednání

je srozumitelné. Absence konkrétního obsahu sporného poplatku ve Smlouvě o úvěru, jakož i rozdílné výklady obsahu tohoto poplatku smluvními stranami, pak nutně vedly finančního arbitra ke zkoumání určitosti sporného ujednání z pohledu průměrného spotřebitele. Finanční arbitr v napadeném nálezu dospěl k závěru, že ujednání o poplatku za zpracování úvěru je neurčité a své právní závěry podrobně odůvodnil.

Finanční arbitr v souladu s § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi svým nálezem návrhu Navrhovatele částečně vyhověl a uložil Instituci povinnost zaplatit Navrhovateli částku ve výši 10.391,50 Kč. Co do zbylé části ve výši 10.985,50 Kč, finanční arbitr návrh podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítl s odůvodněním, že mu nelze přiznat více, protože právo na vydání bezdůvodného obohacení v části bylo promlčeno a Instituce promlčení namítla.

3. Námítky Instituce proti nálezu

Instituce namítá, že se přijetím plnění z ujednání o poplatku za zpracování úvěru bezdůvodně neobohatila, neboť se jednalo o vynaložený náklad Instituce související s výplatou provize prodejci, což doložila kopií výpisu z bankovního účtu Instituce. Dále Instituce tvrdí, že Navrhovatel byl s Poplatkem při podpisu smlouvy seznámen a měl možnost výběru způsobu jeho úhrady.

Instituce nepředložila ani neoznačila v průběhu řízení o námitkách žádné nové důkazní prostředky.

4. Vyjádření Navrhovatele k námitkám

Navrhovatel se plně ztotožňuje se závěry finančního arbitra uvedenými v nálezu. Nad to Navrhovatel dodává, že považuje jednání Instituce již od vzniku smluvního vztahu ve věci poplatku za zpracování úvěru za bezdůvodné obohacení.

Navrhovatel rovněž nepředložil ani neoznačil v průběhu řízení o námitkách žádné nové důkazní prostředky.

5. Řízení o námitkách

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy. Podle § 12 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi není finanční arbitr vázán návrhem a aktivně opatřuje důkazy; při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné důkazy, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemné souvislosti.

Instituce podala námítky proti nálezu v zákonem stanovené lhůtě. Finanční arbitr je posoudil jako přípustné podle ustanovení § 81 a 82 správního řádu a uvážil o nich, jak následuje.

Námítka Instituce, že Navrhovatel byl se závazkem uhradit poplatek za zpracování úvěru seznámen při podpisu Smlouvy o úvěru, nemůže obstát za situace, kdy je takový závazek neplatný. Ani skutečnost, že účastník smluvního vztahu byl o závazku, jež přebírá, informován, totiž nemůže zhojit, že takový závazek nebyl sjednán způsobem, který požaduje

zákon, tj. v tomto případě určitě. Navrhovatel byl v tomto případě seznámen s povinností uhradit úplatu, ovšem za činnost spočívající ve zpracování úvěru nikoliv za činnost spočívající ve zprostředkování, resp. Navrhovatel nepřevzal závazek k úhradě výdajů Instituce v podobě provize, které jí vznikly v souvislosti s plněním jiného závazkového vztahu se zprostředkovatelem.

Obstát nemůže ani námitka Instituce, že se na úkor Navrhovatele bezdůvodně neobohatila, neboť náklad odpovídající poplatku za zpracování úvěru skutečně uhradila, když zaplatila zprostředkovateli Smlouvy o úvěru provizi. Definice bezdůvodného obohacení obsažena v ustanovení § 451 odst. 2 občanského zákoníku stanoví, že „[b]ezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.“ Podle § 454 se bezdůvodně „obohatil i ten, za nějž bylo plněno, co po právu měl plnit sám.“

Majetkovým prospěchem se zde rozumí jednak prospěch přímý, tedy pokud plněním došlo ke zvětšení majetkové hodnoty obohaceného, ale prospěch, resp. obohacení se rovněž jedná i tehdy, když se hodnota majetku obohaceného nezmenšila, ačkoli by se zmenšit měla, tj. situace, kdy místo obohaceného, který měl něčeho plnit, hradil závazek někdo jiný, aniž k tomu byl povinen.

Finanční arbitr, tak jako v nálezu, konstatuje, že z předložené úvěrové dokumentace nevyplývá pro Navrhovatele žádná povinnost hradit zprostředkovateli jakoukoli provizi za sjednání Smlouvy o úvěru. Došlo-li tedy v rámci vztahu mezi Institucí a zprostředkovatelem k dohodě o úhradě provize a jejímu následnému vyplacení, nelze bez dalšího přenést tuto povinnost na Navrhovatele, aniž by se k ní předem zavázal.

Na základě všech shora uvedených skutečností finanční arbitr uzavírá, že nelze přisvědčit námitkám Instituce, že se v daném případě nejedná o bezdůvodné obohacení, resp. že Navrhovatel byl s poplatkem za zpracování úvěru seznámen, a proto rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í o o d v o l á n í :

Toto rozhodnutí je v souladu s § 16 odst. 4 zákona o finančním arbitrovi konečné. Rozhodnutí nabývá právní moci podle § 24 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 91 odst. 1 správního řádu, jestliže bylo oznámeno všem účastníkům řízení.

Podle § 244 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský soudní řád“), rozhodl-li správní orgán podle zvláštního zákona o sporu a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení. Podle § 247 odst. 1 občanského soudního řádu musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu.

V Praze dne 9. 5. 2014

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr